

Megkezdte munkáját a közlekedés- biztonsági tanács

A közúti közlekedés biztonságának kérdéseivel foglalkozó minisztertanácsai határozat alapján Benkei András belügyminiszter elnöklésével megalakult, és pénteken megtartotta első ülését az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács Elnöksége.

A tanács elnöke Benkei András, belügyminiszter, ügyvezető elnöke Ladvánsz-

ky Károly rendőr ezredes, a Belügyminisztérium közlekedési csoportfőnöke, titkára dr. Vincze Győző rendőr alvezető, a közlekedési csoportfőnökség megelőzési osztályának vezetője.

A közlekedésbiztonsági tanácsban közel 60 szerv, minisztériumok, főhatóságok, intézmények, társadalmi szervek és tömegszervezetek

vesznek részt — a társadalmi erők széles körű bevonása az alapfeltétele ugyanis annak, hogy eredményesen tevékenykedhessen.

Az elnökség határozatot hozott, hogy 1973 szeptemberében tartja meg első plenáris ülését a tanácskozási testület, amely megvitatja majd az 1974. évi munkatervjavaslatot.

Augusztus 1-től

Új autóbusz-végállomás Tarjánban

A városi tanács és a Volán 10. sz. Vállalata között kötött megállapodás alapján a tarjáni autóbusz-végállomást „decentrumot”, a százas házaktól a viztoronyhoz helyezik át. Az új végállomás útjai már elkészültek, s augusztus 1-től, szerda hajnalától az új forgalmi rend szerint közlekedhetnek a tarjáni autóbuszok. A kocsik irányítását ideiglenesen egy lakókocsiból oldják meg. Az állomás épületét augusztus 15-ig telepítik át új helyére, s a torony-nál levő végállomás augusztus 20-ra készül el — a busz-közlekedés szempontjából — végleges formában. Az irányító pavilon áthelyezését a Volán dolgozói vállalták — részben társadalmi munkában —, ugyanis nem akadt vállalkozó, aki ilyen rövid határidőre végzett volna a munkával.

Szerdától tehát jelentősen megváltozik a tarjáni autóbusz-közlekedés rendje. A változás a Tarjánban lakókocsiból oldják meg, hiszen az új végállomás a városrész központjában kapott helyet, ami kétségtelenül előnyökkel jár, mégpedig elsősorban hosszabb távon. Hiszen — bár néhány hétig még változatlan marad a városi autóbusz-menetrend — később — mivel a 10-es járatok útvonala rövidebb lesz — hamarabb fordulhatnak a kocsik, az ősszel esedékes menetrendváltáskor rövidíteni lehet a követési időket.

A végállomás áthelyezése tehát egyelőre nem érinti a menetrendet. A 10-es, a 10/Y, a 11-es, az M11-es és 12/R jelzésű járatok követési és indulási ideje továbbra is a jelenlegi marad, azzal a különbséggel, hogy a viztoronyhoz érkeznek és onnan indulnak vissza a városba. Mindössze egy megálló helye változik meg szerdától. Az építkezések miatt tavaly novemberben ideiglenesen a 327-es épülethez áthelyezett megállót megszünteti a Volán, s augusztus 1-től a városközpont felé 10-es, 43-as, valamint a 12/R jelzésű buszok a régi helyen, az 523-

as előtt állnak meg. A százas épületek kiszolgálására a mostani 10/A vonalán 43-as jelzésű autóbuszok közlekednek augusztus 1-től. A 43-as buszok menetrendje viszont eltér a 10/A vonal jelenlegi menetrendjétől. Ezek a kocsik ugyanis nem fognak megállni a viztorony-nál. A Bajcsy-Zsilinszky utcából indulva a járatok a Radnóti gimnáziumnál, a Szent György téren, a Retek utcában, Tarjánban pedig a 312-es, a 115-ös és a 105-ös épületnél állnak meg. Vissza, a város felé jövet, a 115-ös épületnél egyelőre nem állnak meg a buszok, az építkezések befejeztéig ugyanis ez a megálló balesetveszélyes. Az új vonalon sűrűbben követik majd egymást a kocsik. A Volán ugyanis augusztus 1-től megszünteti a 72-es járatot, a Marx tér és az átrakó-vasútállomás között, mert alig akad egy-két utasa. Az ott fölszállt busszal együtt szerdától három kocsi jár a 43-as vonalán, a 10/A két kocsija helyett. Így csúcsidőben 10, különben 20 percnél hosszabb ideig várhatják az utasokat.

A vonal átszámozását az a tény szükségessé teszi, hogy a százas házakhoz közlekedő autóbuszok irányítását ez-

után a Bajcsy-Zsilinszky utcai végállomás látja el. Ezzel megváltozik a bérletek érvényessége. Az összevont bérletek természetesen érvényesek lesznek a 43-ason is. Akik viszont a százas házakig utaznak, augusztustól már az új számozás szerinti bérlettel szállhatnak fel az autóbuszra. A 10-es vonalra megváltott bérletek a közös szakaszon — tehát a MÁV-igazgatóság és a 300-as épületek között — érvényesek lesznek a 43-as járatra is.

Az új autóbusz-végállomással azzal az előnnyel is szolgál, hogy megszűnik a százas épületnél a zsúfoltság, ami az utasok, de főként a környék gyermekei számára meglehetősen veszélyes volt. Ráadásul megvalósul a tarjáni régi vágya: a 4 millió forintos beruházás területén taxióllomás is helyet kap, ahol öt kocsi számára lesz hely. Így gyorsabban és olcsóbban lehet majd Tarjánból a városba utazni.

Magát az autóbusz-végállomást a tanács jövőre tovább építi. Feltehetőleg 1974-ben készülnek el a képünkön látható gyűrűs, fedett várók, s a szerkezetbe illesztett büfé-, újság- és dohányárus-pavilonok is. Képünk a CSOMITERVERVÉZŐJE, Pázar Miklós által készített vázlatot mutatja be, azt a változatot, melyet a tanács építési és közlekedési osztálya kivitelezésre javasolt. A mutató állomást a viztorony kiugró tartályának palástján, körben elhelyezett reflektorok világítják majd meg, újabb színfolttal szolgálva a város esti fényképezéshez.

Diákok a gyárban

Teherautó-karavánok hordják az őszibarackot, a paradicsomot. Az egyik fiú felkap egy túlérett barackot, és megcélozza a szőke hajú leányt. Telitalálat. Fröccsen a sárga húsú gyümölcs. A gyár főmérnöke, Rósa László így vélekedik:

— Örvedetes, hogy milyen szorgalmasak a diákok, sokan közülük még a felnőtt normákat is túteljesítik.

A KISZ-titkár, ifj. Bagó János ugyancsak dicséri az ifjakat. Elmondja, hogy 6—8 órás műszakokban dolgoznak, és körülbelül 400—450 iskolai tanuló tölt el rövidebb, hosszabb időt nyári vakációjából a Szegedi Konzervgyárban. Azok, akik most fejezték be az általános iskola nyolcadik osztályát, csoportosan kapnak munkalehetőséget, és tanári felügyelettel dolgoznak napi hat órát. Megéri a gyárnak is meg a diákoknak is.

LEHET VÁLASZTANI!

A gyár vezetői százötven középiskolás diáknak, kiknek elhatározott szándékuk volt a konzervgyárban eltölteni egy hónapot, kérdőívet adtak ki. Az íven feltüntették a lehetséges munkahelyeket, hogy ott mit kell elvégezni, a feladat milyen fizikai megerőltetést kíván, melege-e a műhely, mekkora súlyt kell emelgetni, mennyire nedves a padozat és így tovább. Azt is közölték, hogy körülbelül mennyit lehet keresni. A diákok beírták, mely munkahelyet választanának szívesen.

— Milyen válaszokat kaptak? — kérdeztem a főmérnököt.

— Általában a középutat választották legtöbben. Kevesen kérték a kényelmes, de kevesebbet fizető munkahelyeket, de a jól fizető és nehezebb körülményeket se választották sokan. Ez alighanem érthető.

— Érdekes diákokat alkalmazni a gyárban?

— Feltétlenül. A főszezonban nem is tudnánk megoldani termelési terveinket, ha a diákifjúság nem segítene.

— Nem több a kár, mint a haszon?

— Amint említettem, sok diák teljesíteni tudja a felnőttre kiszabott normát. Tehát nem hátramosztók a gyerekek, hanem előreviszik a gyártást. Az igaz, hogy több gyümölcsöt megesznek, mint a felnőttek, de istenem, ez velejár, ki sajnálná tőlük? Egészségükre!

AKIKNEK KÖTELEZŐ

mellett vagy huszonötven válogatják a gyümölcsöt, félreteszik a túlérettet. Amelyikből a gép nem dobta ki a magot, abból kiszedik, és egy ládába rakják. Gyorsan, ügyesen dolgoznak. A szalag elején két leány áll. Sándor Magdolna és Tóth Mária, mind a ketten az élelmiszeripari szakiskola ta-

nulói, most végezték el a második évfolyamot. Nekik kötelező a gyári munka, szakmai ismereteket kell szerezniük.

— Ma véget ért a szakmai gyakorlat, ez a legszebb nap — mondják.

— Mennyi fizetést kaptak?

— Itt nem kapunk semmit, csak az ösztöndíjunkt, illetve ha jól végeztük a munkánkat, akkor hetenként jutalmat.

— Előfordult ilyen hét?

— Volt, mind a kettőnknek — mondja Tóth Mária.

Kiderül közben, hogy a kislányok a konzervgyártól is kapnak ösztöndíjat, mivel háromszötödös szerződést kötöttek az üzemmel. Nekik nem újdonság a konzervipar, és nem lesz idegen a szegedi gyár sem, ha megszerzik szakmunkás-bizonyítványukat.

Vidámak, jókedvűek. Sapkájukon becenevük olvasható, piros cérnával hímezték fel: Hugi, Móni. Kérdem tőlük, hogy lesz-e egy kis szüneti nyaralás? Félrekernek egy maréknyi őszibarackot és Sándor Magdi mondja, hogy építőtáborba mennek két hétre. Törökbalint határában őszibarackot szednek. Majd a táborozás után jöhet a nyaralás.

Ebben is azonos a program. A nagyszülők várják őket szívesen, de a baracktól alig szabadulnak ezen a nyáron, hiszen a nagymamák szatymazi kertjében is segíteni kell barackot szedni. Ezen jól derülnek.

MI LESZ A KERESÉTELE?

Rudolf dolgozik, ő a vasút-forgalmi technikum tanulója. Hogy került a konzervgyárba? Az iskolában kérdezték, ki szeretne oda menni egy hónapra. Jelentkezett.

— Miért?

— Egy kis pénz miatt — mondja —, anyáéknak besegetek, ruhát vesznék.

— Mennyi időt dolgozik?

— Három hetet.

— S mennyi fizetést remélsz?

— Nyolc-kilencszáz forintot.

Rudi édesapja vasutas, édesanyja varrónő egy kávészobában. Különösképpen nincsen rászorulva a család erre a nyolcszáz forintos mellékeresetre, a fiúnak megadnak mindent. Mégis más lesz az a ruha, amelyet ő vásárol a saját keresetéből.

A lányok is azt mondják, hogy ruhára költik el a külön keresetét, de nincs határozott céljuk, hiszen „úgy elpárolog az a pár forint, hogy észre sem vesszük”.

A REKORDER

raktárában legalább nyolcvan diák dolgozik. Tisztogatják a borsóval teli üvegeket, majd kartondobozokba teszik. A raktár vezetője elégedetten nyugtázza munkájukat, sőt megemlíti, hogy akad a diákok között néhány, aki versenyre kel-

hetne a felnőttekkel is. Rámutat egy kék köpenyes kislányra:

— Százötven százalékra teljesítette eddig a normáját. Nyugodtan dolgozik, de könnyedén. Pintér Áginak hívják.

Ági bemutatkozik. Édesapja és édesanyja ugyancsak a konzervgyár dolgozója. Apja lakatos, anyja tisztviselő. Nem akarták a szülei, hogy dolgozzon a nyári szünetben, elmehetett volna a Balatonra nyaralni, de ő mégis szívesen vállalkozott a munkára. A Mérey utcai általános iskolát most fejezte be 4,8-as átlaggal, és a Radnóti Miklós Gimnáziumba kérte felvételét.

— Hogy, hogy ilyen szép a teljesítménye?

— Nem is tudom, szeretek dolgozni, s ha elkezdem szívesen csinálom.

— Jó a munkamódszere — szól közbe a raktárvezető.

— Adja át a felnőtteknek is — biztatja a KISZ-titkár.

— Nem is lesz nyaralása?

— De, azért elmegek nyaralni a nagymamához. Voltam közben úttörőtáborban is, a jövő hónapban pedig Tótkomlóra és Nagylakra utazom, a nagyszüleimhez. A keresetemből ruhát, tankönyveket és más iskolai felszereléseket vásárolunk.

Mondom Áginak, hogy fejezzük be a beszélgetést, mert a mai napon legfeljebb 145 százalékra teljesíti a normát...

A GYÁR HASZNA

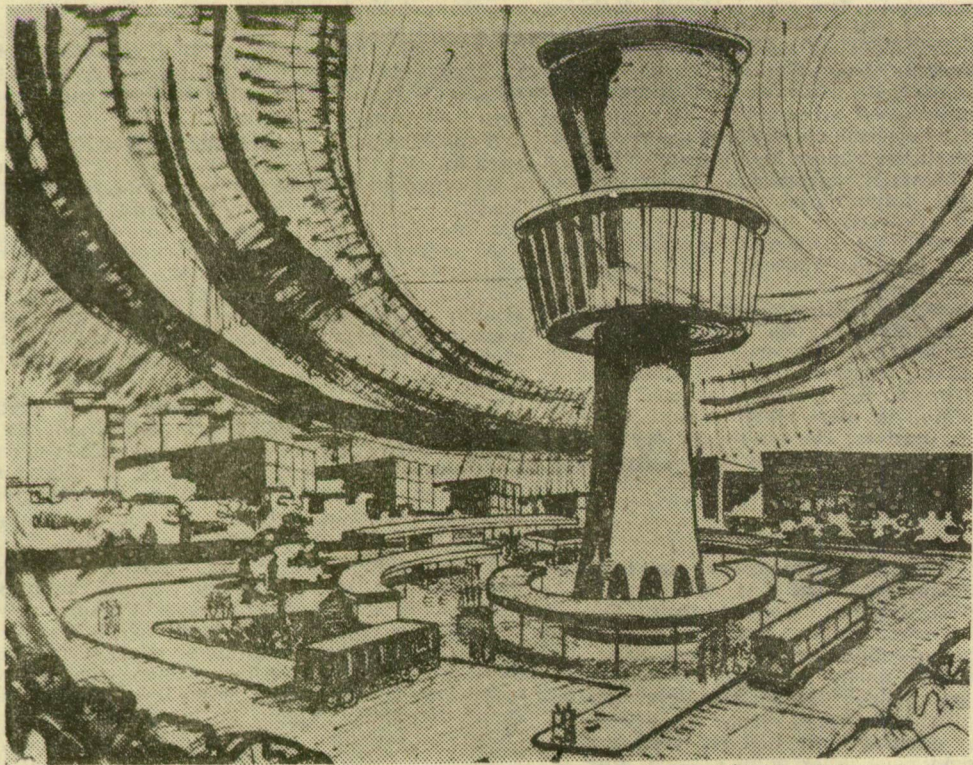
termelési segítségén túl is nagy hasznot lát az ifjak jelenlétében.

— Hetenként egyszer ifjúsági fórumot rendezünk, s erre meghívjuk a diákokat. Megkínáljuk őket fagyalttal vagy málnaszörpvel, s beszélgetünk. Mi elmondjuk, hogy mit kérünk és várunk el tőlük, és ők is elmondják, hogy mit szeretnének.

— Milyen tapasztalatokat gyűjtöttek össze?

— Érdekes, ahogyan a diákifjúság a gyár belső mechanizmusát értékeli. Néha meghökkentően jó dolgokat mondanak. Különösen a munkaszervezést bogozzák, rákérdeznek több mindenre, hogy miért van úgy és miért nem másképpen. Elhatároztuk, hogy megkérjük az iskolák magyarszakos tanárait, hogy írassanak dolgozatot a gyárban eltöltött munkáról: a munkahelyi légkörről, a szervezetségről és egyebekről. Kíváncsian olvassunk, milyen benyomásokat szereztek a diákok, s milyen javaslatokat adnának a felnőtt dolgozóknak. Ez mindenképpen hasznára válna a gyárnak.

Az ifjúság szeme sok mindent meglát. Sokszor ugyan romantikusak, s nincs közgazdasági áttekinthetőségük, de frissek, údák, bátrak, szókimondók. S közösségi szellemű kifogástalan. **Gardagh István**

Ilyen lesz a tarjáni autóbusz-végállomás, amely a tervek szerint jövőre készül el végleges formájában